

hyllet sig i et stort Sjal. Med spidsede Øren lyttede hun til Broderens ganske ubeherskede Jammerhyl, der stadig lød ned gennem Trappen. Døren fra Sovekammeret deroppe stod paa hans udtrykkelige Forlangende aaben ud til Gangen. Han vilde, at alle i Huset skulde høre, hvad han led.

Friherre v. Biebermarck kom ned fra Patienten og blev modtaget med bekymrede Forespørgsler. Han bad Damerne om endelig ikke at lade sig ængste. Det var rimeligvis det fugtige Efteraarsvejr i Forening med Kulden i Stuerne, der havde fremkaldt et Anfald af *Ischias*, som Svigerfaderen nok en Gang tidligere havde lidt af.

Et Øjeblik efter kom Vognen tilbage med Doktor Gaardbo. Tjener Rasmussen førte ham straks op i Soveværelset.

Gaardbo havde aldrig før set sin Patient, men han kunde paa Forhaand ikke lide ham paa Grund af Arten af hans Forretning. Nu fik han desuden en bestemt Fornemmelse af, at Hr. Søholm som saa mange kraftige Mænd, der ikke er vant til at fejle noget, i høj Grad overdrev sine Smerter. Det var knap nok, han vilde tillade ham at foretage en ordenlig Undersøgelse. Stadig raabte han paa Morfin og fortalte, at hans københavnske Læge, da han sidst var syg, straks havde givet ham en Indsprøjtning.

Povl Gaardbo blev hurtigt paa det rene med, at han ikke kunde forsvare at hjælpe dette Menneske til at skulke sig fra en Time i Lidelsens Skole. Det var netop en af de Paastande, han havde fremsat i sin Tidsskrift-